

АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ „РАЗНИ ХОРА – РАЗНИ ИДЕАЛИ - IV” (анализ)

За разлика от първите три части на „Разни хора – разни идеали”, **ЧЕТВЪРТИЯТ ФЕЙЛЕТОН** от цикъла е изграден не като монолог, а като диалог. В него възрастният човек, към когото се обръща младия човек, „мъдро” съветва младежа: *„На теб ли остави света да оправяш бре, чедо?”*

Тази позиция има от векове утвърдени постулати на робството: *„Политиката къща не прави”, „Прави, каквото пряят хората, свий си опашката, па си налягай парцалите”, „С гюрултия гърло не се пълни”, „Крив-прав, мълчи си. Преструвай се, че нищо не виждаш.”* Тези завещани от векове робски правила са и обосновката за съвременния конформизъм: *„Ама ще речеш: безобразия се вършат – нека се вършат, тебе какво ти е? Мълчи си, па си гледай кефа. Защото и да дрънкаш – все едно няма да оправиш света. Не е ли тъй... Е защо тогава да дразниш другите и да се смразяваш със силните хора? Аз се чудя как ти досега не си разбрал тази философия?”* Спокойно и разумно героят на фейлетона иска да накара идеалиста да се откаже от своите заблуди. Неговата философия се заключава в ясни и точни правила - да се премълчава за нередностите, никога да не се посочват грешките на силните на деня, да бъдеш безмълвна част от *„бошинството”*. За демократа и хуманиста Алеко Константинов означава, че в обществото изчезват човешкото достойнство и свобода, което води до морална деградация на човека. *„Чичото”*, който внимателно и загрижено съветва своя племенник, въплъщава типично негативното в добре познатия на автора български свят.